

Ewangelia na niedzielę: Oczyszczenie świątyni

Komentarz do Ewangelii z 3 niedzieli Wielkiego Postu (Rok B). „Jakim znakiem wykażesz się wobec nas, skoro takie rzeczy czynisz? Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzy dni wzniosę ją na nowo”. Poprzez oczyszczenie świątyni Pan Jezus uprzedza swój krzyż i swoje zmartwychwstanie, rozpoczynając nowy kult, który dokonuje się w zjednoczeniu z Nim.

Ewangelia (J 2, 13-25)

Zbliżała się pora Paschy żydowskiej i Jezus przybył do Jerozolimy. W świątyni zastał siedzących za stołami bankierów oraz tych, którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie. Wówczas, sporządziwszy sobie bicz ze sznurów, wypędzał wszystkich ze świątyni, także baranki i woły, porozrzucał monety bankierów, a stoły powywracał. Do tych zaś, którzy sprzedawali gołębie, rzekł: «Zabierzcie to stąd i z domu mego Ojca nie róbcie targowiska!» Uczniowie Jego przypomnieli sobie, że napisano: «Gorliwość o dom Twój pochłonie Mnie».

W odpowiedzi zaś na to Żydzi rzekli do Niego: «Jakim znakiem wykażesz się wobec nas, skoro takie rzeczy czynisz?» Jezus dał im taką odpowiedź: «Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzy dni wzniosę ją na nowo».

Powiedzieli do Niego Żydzi:

«Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty ją wzniesiesz w przeciągu trzech dni?»

On zaś mówił o świątyni swego ciała. Gdy zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus.

Kiedy zaś przebywał w Jerozolimie w czasie Paschy, w dniu świątecznym, wielu uwierzyło w Jego imię, widząc znaki, które czynił. Jezus natomiast nie zawierał im samego siebie, bo wszystkich znał i nie potrzebował niczyjego świadectwa o człowieku. Sam bowiem wiedział, co jest w człowieku.

Komentarz

W wielkopostnej drodze liturgia tej trzeciej niedzieli prowadzi nas do kontemplacji sceny znanej jako oczyszczenie świątyni. Pozostali ewangelisti umieszczają to wydarzenie podczas ostatniego tygodnia Pana Jezusa w Jerozolimie, kiedy doprowadzi do końca misję, jaką otrzymał od Ojca, natomiast Jan umieszcza je na początku publicznej posługi Jezusa, prawdopodobnie z myślą, żeby rozważać go jako gest programowy.

Wyrzucając ze Świątyni sprzedawców i bankierów, Jezus przywodzi na myśl prorockie słowa Zachariasza: „Nie będzie już w owym dniu przekupnia w domu Pana Zastępów” (Za 14, 21). Żydzi, rozumiejąc, że chodzi o gest symboliczny, proszą go o znak, aby potwierdzić, że działa w imię i mocą Boga, jak prawdziwy prorok.

Pan Jezus powołuje się na znak na który żaden inny prorok nie może się powołać: krzyż i zmartwychwstanie: „Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzy dni wzniosę ją na nowo”. Znaczenie tych słów, błędnie rozumianych przez Żydów, zostanie objawione dopiero poprzez zmartwychwstanie Jezusa, kiedy „przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus”.

Krzyż i zmartwychwstanie Jezusa rozpoczynają nową formę adoracji Boga. Miejscem spotkania pomiędzy Bogiem a ludźmi już nie będzie Świątynia, ale zmartwychwstałe i uwielbione ciało Jezusa, które łączy wszystkich w Sakramencie swojego ciała i krwi.

Niedługo potem, w tej samej ewangelii janowej, Pan Jezus wytłumaczy to jaśniej samarytance: „nadchodzi godzina, kiedy ani na tej

górze, ani w Jerozolimie nie będziecie czcili Ojca. (...) Prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie a takich to czcicieli chce mieć Ojciec” (J 4, 21-23).

Do tego nowego kultu odnosi się święty Paweł, kiedy nazywa chrześcijan „świątynią Boga” (1 Kor 3,16) i przede wszystkim, kiedy zachęca, aby dali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną. Chodzi o duchowy kult (por. Rm 12,1), kult w którym człowiek zjednoczony z Chrystusem staje się adoracją, uwielbieniem żywego Boga.

Po oczyszczeniu Świątyni ewangelista zaznacza, że wielu widząc znaki jakich dokonał uwierzyli w Jego imię, a jednak Jezus „nie zawierzał im samego siebie, bo wszystkich znał i nie potrzebował niczyjego świadectwa o człowieku.

Sam bowiem wiedział, co jest w człowieku”.

Czasami nasza wiara, tak jak wiara przeciwników Jezusa, opiera się bardziej na cudach, niż na samym Bogu, opiera się bardziej na naszych pewnościach niż na zjednoczeniu z Chrystusem dokonany przez sakramenty.

Oczyszczenie Świątyni dokonane przez Jezusa przypomina nam dziś konieczność oczyszczenia naszej wiary, powrócenia do oparcia naszej wiary na tym Bogu, który ukazał swoją moc i nieskończoną miłość na krzyżu, źródle naszego zbawienia. Jedynie poprzez krzyż dojdziemy do chwały i radości zmartwychwstania.

Giovanni Vassallo // Zdjęcie:
Amr Tha dd - Unsplash

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/
niedziela-3wielkipostb/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/niedziela-3wielkipostb/) (12-08-2025)